

El factor humà

Opinió | 27-08-2013 | 10:55

Podria escriure favorablement sobre Joaquim Nadal i la decisió que ha pres de defensar el seu ideari socialista ?que no és el meu- per reivindicar un partit que havia estat ric en potència intel·lectual i allunyat de les disciplines de tropa amorfa. Però no ho faré perquè les meves paraules encara podrien ser incorporades a l'expedient de la causa general que sembla que ?miops- alguns li han obert. Podria parlar favorablement de l'instint polític de Joaquim Nadal que ha entès que el seu partit, nascut en la lluita per la democràcia i la llibertat, ha de sintonitzar amb un principi democràtic i transversal com és el dret a decidir ?i que tothom voti el que pensa- que tindrà una rèplica política que brollarà dels instints d'esclafament de la nostra identitat nacional dels fills i cosins nostàlgics del passat.

Una rèplica potent que veurem a glopades amargues a partir de la tardor que s'acosta. No veure-ho és no analitzar bé el moment polític. Però no ho faré perquè el que és un compromís cívic i transversal alguns curts de mires ho han llegit com una aliança d'un polític que ja ho ha fet quasi tot ?quasi, waiting next autumn- en clau de deslleialtat partidària en temps de mutació del sistema de partits. No ho faré per no ser prova de càrrega. Però en l'observació curiosa de les coses dels poders dels aparells dels partits i el fred de peus que provoquen les iniciatives amb criteri propi, hi ha hagut quelcom que m'ha cridat l'atenció.

Fa un temps la tocada de crostó s'hauria bastit d'una primera reacció amb argumentació ideològica o, si s'hagués aplicat la intel·ligència, d'un silenci espès i làgim. Però no, la transparència de la simplicitat ens ha fet veure que tot es devia a una foto. I així s'ha verbalitzat. Qui ho ha verbalitzat? L'ariet primer i principal és un primer secretari de les comarques gironines que no hauria guanyat el congrés contra els joves renovadors si no hagués tingut el suport decisiu del qui avui acusa. L'ofesa principal de l'escena política municipal gironina va ser promoguda a la condició de candidata amb el suport decisiu del qui avui li retreu que no va ?sortir a la foto?.

El factor humà, que els marxistes mai van prendre en consideració -tan obcecats en l'economia- ajuda a explicar moltes decisions de la petita i gran història. Per això jo sóc de pensament austríac, perquè el factor humà és important.

Autor: Jordi Xuclà/GN